

Pianojole gazteak, ezinbestean atzerrian ikasiak

Donostiako Musika Hamabostaldian Interprete Gazteen Zikloa egin da Miramar Jauregian. Miguel Angel Herrero donostiarra, Javier Perez de Azpeitia beratarra, Amaia Epelde azkoitiarra eta Patxi Aizpiri donostiarrak Mozarten Pianorako Sonaten Integrala jo dute. Donostiako kontserbatorioan ikasiak dira laurak eta ondoren atzerrian ikasitakoak.

Herrero: «Mozart-en obrak jotzeak ematen du beldurrik handiena»

INAKI BASTARRIKA / DONOSTIA

EGUNKARIA.— Asteartean jo zenuen, zer moduz? **MIGUEL ANGEL HERRERO.**— Pozik nago, bildurra bait nuen, ez nengoen urduri, baina ez nekien zer gerta zitekeen. Oso gauza arriskutsua da, Mozart da jotzeko beldurrik haundiena ematen duena. Musika idatzita dagoen modua, hain da argia, oso erraz igartzen dira akatsak, lau notarekin geniala den musika egin behar duzu eta duen mamia atera, hain da sinplea, oso zaila da musikari esanahia ateratzea eta jotzea eta zeure buruarekin seguru zaudela azaltzea.

EGUNKARIA.— Zeinekin prestatu dituzu lan hauek?

M.A. HERRERO.— Maria Angeles Renteriarekin eman ditut eskola batzuk Madrilén, gainontzean neuk landu ditut etxean.

EGUNKARIA.— Zein izan da zure ibilia atzerrian?

M.A. HERRERO.— Pianoko bederatzigarren maila egin ondoren Alemaniara joan nintzen, Friburgora eta lau urtez egon nintzen Robert Alexander Bohnke irakaslearekin. Orain urte bete etorri nintzen hona eta etorri bezain laster eskaini zidaten Hamabostaldiko lana eta oso pozik jarri nintzen, nitaz ahaztuta egongo zirela uste nuen, baina ez.

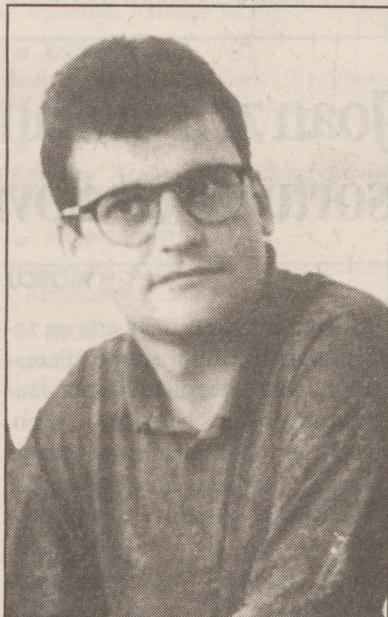
EGUNKARIA.— Alemaniako esperientzia nolako izan da?

M.A. HERRERO.— Guztiz baikorra, oso ona. Ez da irakasle arekin ikasten dena soilik, erabateko musika giroan ibiltzea oso garrantzizkoa da, horixe bait da betidanik amestutakoa.

EGUNKARIA.— Zer aukera du hemengo ikasle batek?

M.A. HERRERO.— Oso gutxi. Espainia mailan irakasleren bat bada ona, baina irakasle horrek ezin ditzake hartu pianoa ikasi nahi duten guztiak. Irten egin behar da, baina zaila da irtetzea, diru asko behar da, jende askok ez du baliabiderik eta ez dago guztientzat dirulaguntzarik.

EGUNKARIA.— Zeu nola irten zinen?

Miguel Angel Herrero. C. VILLAGRAN

“Orain urte bete etorri nintzen hona eta etorri bezain laster eskaini zidaten Hamabostaldiko lana eta oso pozik jarri nintzen, nitaz ahaztuta egongo zirela uste nuen, baina ez.”

M.A. HERRERO.— Nire gurasoek ordainduta irten nintzen, azken urtean Foru Aldundiak 400.000 pezetako (20.000 libera) dirulaguntza eman zidan, baina horrek ez du ezer ere irauten, sei hilabete inguru, besterik ez.

EGUNKARIA.— Orduan hemengo ikasle batek nekez irten dezake kanpora.

M.A. HERRERO.— Bai, oso nekez. Ni zorionekoa izan naiz, nire gurasoek diruz laguntzeaz gain musika ikasteko erabakia onetsi eta bultzatu dute. Ezagutzen dut nik jendea, gurasoek eragozpenak jartzen dizkiona. Hogeitaz urteko gazte batek ez du dirurik eta hara joan eta ikasketak ordaintzeko lana egin behar baduzu, ez duzu ikasketako denborarik.

Oinarritzkoa Donostian ikasi badute ere, atzerrian trebatu dira. Lauren artean Mozart-en pianorako sonaten integrala jo dute Donostiako Miramar Jauregian.

CARLOS VILLAGRAN

Amaia Epelde: «Unibertsitate ikasketa da musika Europan»

INAKI BASTARRIKA / DONOSTIA

EGUNKARIA.— Lauron artean Mozarten Pianorako Sonaten Integrala jo duzue, jotzeko garaian zer nolako obrak dira Mozartenak?

AMAIA EPELDE.— Oso zailak dira jotzeko, beste konpositoreek, Chopinek, beste konpositore erromantikoek edo kontenpoanekoek libertade gehiago ematen dute jotzeko momentuan. Mozartek oso erregela estuak ditu jotzeko, horregatik erregela horietara zuzendu behar duzu. Oso sinplea da berez, baina sinpletasun hori atera behar diozu, erakutsi egin behar duzu gai zarelara.

EGUNKARIA.— Noiz hasi zinen kontzertu hau prestatzen?

AMAIA EPELDE.— Bi hilabetetan prestatu dut, New Yorken beste programa bat joz ihardun nuen.

EGUNKARIA.— Kanpoan asko ibilia zara, esango al diguzu nondik nora ibili zaren?

AMAIA EPELDE.— Donostian zortzigarren maila bukatu nuenean, lehen saria eta ohorezko matrikularekin, Madrilera joan nintzen eta hiru urtez ikasi nuen Fernando Puchol-ekin, bederatzita eta hamargarren maila egin nuen berarekin. Hamargarrena ohorezko matrikularekin bukatu nuen. Gero gobernu soviatarrek dirulaguntza eman zidan lau urtez Leningradoko kontserbatorioan ikasteko, oso esperientzi ona izan zen, han oso kultura handia dago, jendeak asko daki, irakasleak oso onak dira, baina aldaketa politiko hauekin ekonomia oso gaizki dago eta orain bi urte t'erdia hasi ziren ikasle atzerritarrentzat gauzak zatartzen, ni orain urte t'erdia etorri nintzen. Gero Vianan eta Parisen ikasten ibili nintzen. Ondoren EEBBetara joan nintzen nire gura-

Amaia Epelde. CARLOS VILLAGRAN

“New York-en masterra atera dezaket, Europan ez dago masterrik. New York oso hiri kulturala da eta maila ona dago.”

soek finantziatuta eta sei hilabete eman nituen han. Orain dirulaguntza bat eman dit Espainiar-Iparramerikar Batzorde Bateratuak eta orain berriz noa EEBBra masterra egitera.

EGUNKARIA.— Zer dago EEBBetan Europan egin ezin daitekeena?

AMAIA EPELDE.— Han masterra atera dezaket, Europan ez bait dago masterrik. Ez da hori bakarrik, New York oso hiri kulturala da, zirkulo itxiak daude, baina maila ona dago, irakasle onak eta merezi du joateak.

EGUNKARIA.— Kontserbatorioan dauden gazteentzat zer irtenbide

ikusten duzue hemen eta kanpoan? Zer aholkatuko zenieke?

AMAIA EPELDE.— Aukera baldin badute joan daitezela atzerriara, askoz gehiago ikasten da kanpoan. Hemen berriz, kontzertuak ematen dira, baina noiz? Bat orain eta bestea hemen-dik hamabost egunetara, ez dago erritmorik, ez dago kulturarik. Atzerrian kultura handia dago eta horrekin ikusi egiten duzu nola jotzen den eta asko ikasten duzu. Viena, Alemania eta Frantzia oso toki onak dira.

EGUNKARIA.— Hemen zer falta dela uste duzu?

AMAIA EPELDE.— Irakasleek txiki txikitatit erakutsi beharko liekete haurrei. Nik Soviet Batasunean ikusi dut umeei nola erakusten zaien, umea lau urterekin hasten da piano ikasten, ez oso serio, jolas gisa. Orduan umea gustora hasten da musika ikasten; hemen berriz oso serio ikasten da, oso zorrotz, eta umeak ez du musika gustoz hartzen. Hortaz gain, hemen musika hobby gisa hartzen da. Horrela kulturak ezin du inola ere gora egin. Europa guztian ikasketa unibertsitarioa da musika, hemen ez.

Nik dena aldatuko nuke, hasi jendea mentalizatzen, musika kultura dela, hau ere garrantzitsua dela eta karrera bat dela ohartaraziz. Gero irakasleek umeei txiki txikitatit ongi erakusten hasi, jolas eginez, baina teknikoki eta kulturalki ongi erakutsiz.

EGUNKARIA.— Orain EEBBetara zoaz, zer asmo dituzu aurrerantz?

AMAIA EPELDE.— Orain urte beterrako beka dut New Yorkera joateko, masterra egin nahi dut, bi urte behar dira horretarako eta bigarren urterako dirulaguntza lortzen saiatuko naiz. Hori bukatutakoan lehiaketa batzutura aurkeztu nahi nuke eta kontzertu batzuk eman.

BILINTX
LIBURUDENDA

DONOSTIAN Euskal gaiak: Fermin calbeton, 30 Tel.: 420930
Gai orokorrak: Esterlines, 10 Tel.: 420224/420080
IRUNEN: Republica Argentina, 4 Tel.: 626817
TOLOSAN: Arostegietta, Tel.: 673533
BERGARAN: Ibagarai, 14 Tel.: 764050

XALBADOR
LIBURUDENDA

Comedias, 14
Tel.: 224167/229981 FAXA: 211061
31001 IRUÑEA

URRETXIN DORRA
LIBURUDENDA

Iparagirre 26
Tel.: 4240228/4244396 FAXA: 4244235
48011 BILBO